

اسلحه کامل خدا چیست؟

عبارت “اسلحه کامل خدا” از افسسیان ۱۳:۶-۱۷ می آید: “پس اسلحه کامل خدا را بر تن کنید، تا در روز شر شما را یاری ایستادگی باشد، و بتوانید پس از انجام همه چیز، بایستید. پس استوار ایستاده، کمر بند حقیقت را به میان ببندید و زره پارسایی را بر تن کنید، و کفش آمادگی برای اعلام انجیل صلح را به پا نمایید. افزون بر این همه، سپر ایمان را بگیرید، تا بتوانید با آن، همه تیرهای آتشین آن شرور را خاموش کنید. کلاه خود نجات را بر سر نهید و شمشیر روح را که کلام خداست، به دست گیرید.”

افسسیان ۱۲:۶ به روشنی اشاره می کند که نبرد با شیطان، نبردی روحانی است، و از این جهت هیچ سلاح فیزیکی در برابر او و خادمشان کارساز نیست. فهرستی از تاکتیکهای خاصی که شیطان استفاده خواهد کرد به ما داده نشده است. اما از این متن کاملاً روشن است که وقتی ما وفادارانه از تمام دستورالعملها پیروی کنیم، قادر خواهیم بود که بایستیم، و استراتژی شیطان هر چه باشد، ما پیروز خواهیم شد.

اولین قسمت از سلاح ما حقیقت است (آیه ۱۴). درک این آسان است چرا که شیطان “پدر دروغهاست” (یوحنا ۸:۴۴). فریب جزء بالاترین موارد در فهرست چیزهایی است که خدا از آن بیزار است. “زبان دروغگو” یکی از چیزهایی است که او از آن کراهت دارد (امثال ۶:۱۶-۱۷). بنابراین به ما نصیحت شده است که حقیقت را برای تقدس و رهایی خودمان و همچنین برای منفعت کسانی که بر آنان شهادت می دهیم، بر تن کنیم.

همچنین در آیه ۱۴ به ما گفته شده که زره پارسایی را بر تن کنیم. زره از اندامهای حیاتی جنگجو در برابر ضربات، محافظت می کرد که بدون داشتن آن، مهلک بود. این پارسایی، اعمال عادلانه ای نیست که توسط انسانها انجام می شود. بلکه، این پارسایی مسیح است که توسط خدا داده شده است و توسط ایمان دریافت می شود، که از قلبهایمان در برابر اتهامات و حمله های شیطان محافظت می کند و باطنمان را در برابر حملات او امن نگاه می دارد.

آیه ۱۵ صحبت از آمادگی پاها در نبرد روحانی می کند. دشمن گاهی اوقات در میدان نبرد، موانع خطرناکی را در مسیر پیشروی سربازان قرار می دهد. ایده ی آمادگی برای انجیل صلح به عنوان پوشش پا اشاره دارد به آنچه که برای پیشروی در قلمرو شیطان نیاز داریم، یعنی آگاهی از اینکه تله هایی وجود خواهد داشت، و پیام انجیل برای صید جانها برای مسیح بسیار ضروری است. شیطان موانع زیادی را در مسیر کار گذاشته است تا جلوی بشارت انجیل را بگیرد.

سپر ایمان که در آیه ۱۶ صحبت از آن شده است، باعث می شود که بذر شکی را که شیطان درباره وفاداری خدا و کلامش می کارد، بی اثر شود. ایمانمان که مسیح “بانی و کامل کننده” آن است (عبرانیان ۱۲:۲)، همچون سپری طلایی، گرانبها، خالص، و اساسی است. کلاه خود نجات در آیه ۱۷ برای محافظت از سر است و بخش حساسی از بدن را در امان نگاه می دارد. می توانیم بگویم که شیوه تفکرمان باید مراقبت شود. سر، مقر فکر است و وقتی به امید مطمئن انجیل در حیات ابدی، محکم بچسبید، تعالیم دروغین را نخواهد پذیرفت و همچنین وسوسه های شیطان را راه نخواهد داد. شخصی که نجات نیافته است، نمی تواند ضربات تعالیم دروغین را دفع کند چرا که کلاه خود نجات را ندارد و ذهنش قادر نیست که بین حقیقت روحانی و فریب روحانی تمییز قائل شود.

آیه ۱۷ خودش معنای شمشیر روح را تفسیر می کند که کلام خداست. درحالیکه دیگر اجزای سلاح روحانی، ذاتاً تدافعی هستند، شمشیر روح تنها سلاح تهاجمی در اسلحه خداست و از قدوسیت و قوت کلام خدا سخن می گوید. سلاح روحانی بزرگتر از کلام خدا قابل تصور نیست. هنگامی که عیسی در بیابان وسوسه می شد، کلام خدا همیشه پاسخ مقاومت ناپذیر او به شیطان بود. چه برکتی است که همان کلام در اختیار ماست!

در آیه ۱۷ به ما گفته شده است که علاوه بر پوشیدن اسلحه کامل خدا، در روح دعا کنیم (یعنی با فکر مسیح، با قلب او و با اولویتهای او). ما نمی توانیم از دعا غافل شویم، چرا که دعا طریقی است که ما قدرت روحانی را از خدا دریافت می کنیم. بدون دعا، بدون تکیه بر خدا، تلاشهایمان در نبرد روحانی، تهی و بی فایده است. اسلحه کامل خدا، یعنی حقیقت، پارسایی، انجیل، ایمان، نجات، کلام خدا، و دعا وسیله هایی هستند که ما به ما داده شده است تا از طریق آنها در نبردهای روحانی پیروز، و بر وسوسه ها و حملات شیطان چیره شویم.

منبع: ایمانداران